

FEB
2019**Koks aðru stjørnuna**

Málið var ongantíð at fáa eina Michelin stjørnu. Tað trúðu vit ikki ordiliga uppá. Vit høvdu avgjørt onga ábending um, at vit fóru at fáa nakra stjørnu aftrat ella nakran annan prís, segði Johannes Jensen, stjóri á Koks, tá matstovan á øðrum sinni fekk stóra heiðurin at taka ímóti enn eini Michelin stjørnu

Útlendingar vilja keypa hús í Føroyum

At útlendingar keypa hús í Føroyum er ein tendensur, sum vindur meira og meira uppá seg. Ferðavinna er í stórari menning, og í trá við at áhugin fyri at ferðast til Føroya veksur, so veksur áhugin fyri at keypa hús í Føroyum eisini. – Útlendingarnir keypa ofta tey smærri eldri føroysku sethúsini heldur enn stór dyr hús í høvuðsstaðnum. Vit hava eitt nú selt hús í bygdum sum Kvívík og Elduvík, sigur Kára á Dunga, stjóri í Betri Heimi.

Tannlæknar síggja ágang móti børnum

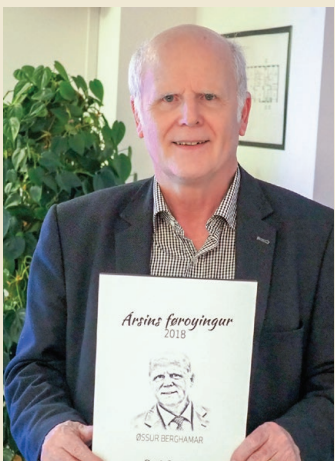
Tannlæknar og tannrøktarar í Føroyum hava oftari illgruna um børn og ung, sum eru útsett fyri ágangi ella umsorganartroti, enn tannheilsufólk í øðrum londum hava. Mátin føroysku starvsfólkini uppfata og handfara støðuna er ivaleyst ávirkaður av, at okkara samfelag er so lítið. Hetta er ein av niðurstøðunum í nýggjari kanning, sum Unn Jakobsen, tannlækni, hevur gjørt saman við Føroya Tannlæknafeleg.

Heiðrun 1. violinistur

– Tílikir møguleikar stinga seg sjáldan upp. Tað er langt ímillum, at nakað pláss verður leyst í teimum góðu orkestrum, tí tey flestu fara ikki frá aftur fyrr enn á pensjónsaldri. Umframt at tú verður partur av einum stórum felagsskapi og sleppur at vera við til at menna tónleikin í orkestrinum, so liggur eisini ein tryggleiki í at hava fast starv, serliga sum tónleikari. Hetta starvið merkir sostatt sera nógv fyri meg, sigur Heiðrun Petersen, sum hevur fingið fast pláss sum 1. violinistur í symfoniorkestrinum Copenhagen Phil, sum um summaríð gongur undir navninum Tivolis Symfoniorkester.

Øssur er Ársins Føroyingur

Eg takki fyri heiðurin, eg havi fingið. Men um eg kann nevna ein persón, ið hevur betri uppiðrið hesa viðurkenning, er tað kona mín Susan, sum er ættað úr Onglandi, men hevur gjørt fólk mitt til fólk sitt, segði Øssur Berghamar og nýtti høvi at takka konuni fyri hennara trúskap í tænaðunum millum føroyingar í Keypmannahavn í takkarrøðu síni, eftir at hann varð kosin ársins føroyingur hjá lesarunum hjá Sosialinum

Februar:

Sólfríð flutti undan happing

27 ára gamla Sólfríð Poulsen er fødd og uppvaksin í Føroyum, men býr í dag í Danmark. Í barndómsárunum bleiv hon happað so mikið illa, at har var eingin annar útvegur enn at flyta úr Føroyum fyri at sleppa undan øllum áganginum, sum javnaldrar hennara útsettu hana fyri. Hon lýsir sín barndóm sum ræðuligan, og í dag vísa árinini av happingini seg í vaksna lívi hennara.

Tá Sólfríð Poulsen var eitt hált ára gomul, doyði pápi hennara í einari arbeiðsvanlukku. Hálvt ár seinni valdi mamma hennara at flyta úr Havn og til Vestmannar fyri onkursvegna at byrja tilveruna á nýggjum. Hon vildi geva Sólfríð og systir hennara best møguligu byrjanina uppá lívið uttan ein pápa.

Sólfríð vaks upp og hevði nógv ar vinir í nærumhvørvinum í Vestmanna. Men stokkut var gleðin, tí tá hon sum seks ára gomul skuldi byrja í skúla, broyttist alt. Í skúlanum varð hon frá næstan fyrsta degi av útsett fyri happing av grovasta slag. Hon minnst ikki heilt, hvussu alt byrjaði, tí ein stórir partur av barndómsminnum hennara eru í dag svunnin burtur.

– Tá eg hugsi um míni barnaár, minnst eg næstan bara happing-

ina. Eg havi sjálvandi nøkur góð minni, men eg fái illa hugsað um mín barndóm uttan at bliva mint á tað ringa, sigur Sólfríð Poulsen.

Lærarin legði einki í

Mamma hennara royndi at gera alt, sum var í hennara makt, fyri at Sólfríð skuldi hava tað gott, men tað var ringt, tí happingin fylti meira. Hon setti seg eitt nú í samband við flokklæran hjá Sólfríð við vón um, at skúlin fór at taka ábyrgd, men har var eingin hjálp at heinta.

– Mamma bleiv nærmast vend í hurðini og fekk bara at vita frá lærarinnuni, at eg manglaði eina ommu. Tað var tað einasta, sum var galið, eftir hennara tykki. Omma mín búði í Havn, so eg veit ikki, hvat lærarinnan meinti við, ella hvat tað yvirhøvur hevði við mín

trupulleika at gera – men eg fekk í øllum førum onga hjálp. Sólfríð Poulsen heldur tað hava alstóran týðning, at lærarar taka happing fyri fult, og tí heitir hon eisini á øll børn, sum eru fyri happing, um at boða frá.

– Lærarar skulu altíð lurta eftir, tá foreldur og børn venda sær til teir í sambandi við happing, sigur hon.

Angist

Sólfríð Poulsen byrjaði at ganga til sálarfrøðing, og har fekk hon staðfest, at hon hevði sosiala angist, sum enn tann dag í dag kann ávirka hana.

– Um eg eri saman við ov nógvum fólki í senn, fái eg hjarta-bankan og klári ikki at anda. Eg blívi heilt fjálturstungin. Eg havi

til dømis ikki fingið mær eina útbúgving, tí eg veit, at so hevði eg aftur skulað sitið í einum skúlaflokki saman við fleiri øðrum. Tankin um kanska at bliva happað aftur ræðir meg.

Annars hevur hon verið í bólka-

Tað skuldi hvørji verið loyvt at innflutt ella framleitt triviellar vørur, sum hava ein so stóran fjaldan umhvørvisligan kostnað

–Sjúrður Hammer,

lívfrøðingur, eftir at hava fingið boð um føroyska fløsku, sum er skolað upp á land í Orknoyggjum,

– Eg fagni mær sjálvum og mítt navn, líkamikið hvat øll hini hugsa. Tað vil eg ráða øllum til at gera.

Sigmund Tróndheim